



## Savivaldybė nesilaiko VIP įstatymo



Nieko negirdžiui, nieko nematau, nieko nekalbu – ne visada, bet dažniausiai Trakų valdžia elgiasi tokiu principu

Jau keletas metų žiniasklaidos ir Trakų rajono savivaldybės komunikacija yra tokia: specialistai (valstybės tarnautojai) nei telefonu, nei savivaldybės koridoriuose nekomentuoja net paprasčiausių dalykų (žinoma, yra vienetai tokių, kurie komentuoja). Toks nurodymas duotas valdžios. Klausimus reikia visuomet pateikti raštu, tačiau atsakymai gaunami po mėnesio, dviejų. Tai Visuomenės

informavimo priemonių (toliau VIP) įstatymo pažeidimas į teisę žurnalistams gauti informaciją. 6 straipsnyje 4 punkte (Teisė gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų) aiškiai nurodoma: „Informacija, kurią rengiant nereikia kaupti papildomų duomenų, viešosios informacijos rengėjams ir (ar) skleidėjams, žurnalistams pateikiama ne vėliau kaip per vieną

darbo dieną, o informacija, kurią rengiant reikia kaupti papildomus duomenis, – ne vėliau kaip per savaitę“; o 5 punkte informuojama: „Valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos, kitos biudžetinės įstaigos, atsisakiusios teikti viešąją informaciją viešosios informacijos rengėjui, ne vėliau kaip kitą darbo dieną turi raštu pranešti rengėjui apie atsisakymo suteikti informaciją priežastis.“

### Pažadėjo

Kol kas prisimenu tik vieną atvejį, įvykusį prieš mėnesį, kuomet atsakymas buvo gautas po dviejų savaičių. Mes šį įvykį net laikraštyje pažymėjome ir padėkojome raštą parengusiai specialistei.

Sausio 22 d. (antradienį) buvome susitikę su Trakų rajono savivaldybės administracijos direktore Asta Kandratavičienė. Interviu su direktore bus spausdinamas kitame laikraščio numeryje. Per susitikimą buvo užduotas klausimas, kodėl valstybės tarnautojai nesilaiko VIP įstatymo. Direktorė pažadėjo, kad perspės savo darbuotojus ir tikisi, kad taip nepasikartos. Tačiau tokie pažadai buvo duodami ir ankstesnės valdžios,

bet postūmių nėra. Netgi ministerijos, departamentai ir kitos valstybinės institucijos į mūsų laikraščio paklausimus atsako tą pačią dieną ar bent po kelių dienų. Tokia įstatymams prieštaraujanti komunikacija yra tik su mūsų rajono valdžia.

### Informuotas

Apie šią situaciją jau informavome Lietuvos žurnalistų sąjungos pirmininką Dainių Radzevičių. Laiške pirmininkas rašo, kad VIP įstatymas privalo būti vykdomas. „Jei ne – yra teismas. Siūlau skusti ir auklėti, skusti mums visą informaciją. Būtinai seksime situaciją“, – rašė D. Radzevičius. Pirmininkas taip pat pasisiūlė sudalyvauti Trakų žurnalistų susitikime su rajono valdžia.

Mes, žurnalistai, nenorime būti kažkokiais chamois ir akiplėšiškai brautis dėl atsakymų į savivaldybės specialistų kabinetus, tačiau šią situaciją laikas keisti. Labai nesinorėtų, kad šis reikalas pereitų į teismo areną. Tad tikimės Trakų rajono valstybės tarnautojai prisimins VIP įstatymą ir daugiau jo neignoruos.

Dana Zacharevičienė

## Nauji paskyrimai



Kristina Glinevičienė

Nuo šios savaitės Trakų r. kultūros rūmų Lentvario filiale dirbti pradėjo lentvarietė, kilusi iš Šiaulių, Kristina Glinevičienė. Jos pareigos – meno vadovė.

K. Glinevičienė baigė Lietuvos muzikos ir teatro akademiją, choro dirigavimą. Moteris turi pedagoginę darbo patirtį, taip pat kūrybinio potencialo. Laikraštis praėjusių metų lapkritį rašė apie K. Glinevičienės grafikos darbų parodą. Kol Kristina augino vaikus, ji laiko veltui nešvaistė: rengė renginius įstaigose, kur mokosi jos vaikai, kūrė dekoracijas, renginių scenarijus.

Linkime jai visokeriopos sėkmės ir tikimės, jog kultūrinis miesto gyvenimas suaktyvės ir jo kokybė pagerės.

Trakų kultūros rūmų Lentvario filiale taip pat dirba jau gerai lentvariečiams pažįstama renginių organizatorė Viktorija Šamatovičienė.

Gaila, kad šios dvi žavios moterys miesto teritorijoje kol kas neturi darbo vietos, tačiau, kaip minėjo laikraščiu Trakų kultūros rūmų direktorius Dariušas Nedveckis, vyksta derybos ir su seniūnu Vytu Rukšėnu, ir su miesto mokyklų vadovais, kad kuo skubiau būtų rastos patalpos miesto kultūros skyriui.

KA informacija  
Danos Zacharevičienės nuotr.

## Nors svajėjo apie vaistininkės darbą, tapo menininke

Lietuvos edukologijos universiteto galerijoje „Verdenė“ atidaryta Lentvario Motiejaus Šimelionio gimnazijos technologijų mokytojos metodininkės Henrietos Stachovskienės darbų – veltų skraiščių – paroda. Kūrėjos darbai gali pasigrožėti ne tik universiteto bendruomenė, bet ir visuomenė.

Kalbiname parodos autorę apie jos kūrybinį kelią, idėjas bei darbą su vaikais.



Henrieta, esate technologijų mokytoja metodininkė. Kaip pasirinkote šią profesiją?

Ankstyvoje vaikystėje svajojau būti vaistininke, labai patiko lankyti vaistinėse, viliojo jų kvapai ir

įvairiausių buteliukų bei dėžučių gausa. Įpusėjus mokslams, vidurinėje mokykloje, supratau, kad visgi didesnę trauką jaučiu menams. Taip pat turėčiau pridurti, kad užaugau pedagogų šeimoje, mama ir teta – pradinių klasių mokytojos. Tiesa, tėtis nėra pedagogas, tačiau pasižymėjo kaip turintis menišką sielą. Turbūt būtent ši aplinka ir lėmė mano apsisprendimą mokytis technologijų pedagogikos. 2000 metais Lietuvos edukologijos universitete įgyjau buitines kultūros bakalaurą, 2002 m. – socialinių mokslų edukologijos magistro laipsnį.

Kiek metų dirbate pedagoginį darbą?

Iš karto po bakalauro studijų, gavusi technologijų mokytojos diplomą, pradėjau dirbti Lentvario Motiejaus Šimelionio vidurinėje mokykloje (red. past. – dabar gimnazija). Šiuo metu mano pedagoginio darbo stažas siekia kuklius 13 metų.

Nukelta į 2 p.

## Jonas Kietavičius: pirmieji darbo metai gimnazijoje

„Klevų alėjos“ pokalbis su Lentvario Motiejaus Šimelionio gimnazijos direktoriumi Jonu Kietavičiumi



Draugystės mėnuo gimnazijoje. Direktorius Jonas Kietavičius teikia padėkas

Prieš metus tapote gimnazijos direktoriumi, gal galėtumėte papasakoti, kokį kelią nuėjote iki tol, kur mokėtės ir dirbote?

Tas kelias buvo labai aiškus nuo pat pradžių. Kad dirbsiu mokytoju, nusprendžiau dar aštuntoje klasėje ar net anksčiau. Iki aštuntos klasės

svarsčiau, kad būsiu anglų kalbos mokytojas, o kai susidūriau su chemija, nutariau studijuoti būtent ją, nes man šis dalykas labai patiko. Iš tikrųjų dėl to dabar esu chemijos ir anglų kalbos mokytojas. Pasirodo, kad pasiekti galima ir netgi tokiam

Nukelta į 3 p.

## TRAKŲ BALDAI



Vytauto g. 4, Trakai  
Tel. faks. 8 528 51 044  
el. paštas: trakubaldai@gmail.com

Darbo laikas:  
I-V 9-18 val., VI-9-15 val,  
VII-nedirba

Užs. Nr. 4



Užs. Nr. 7



Užs. Nr. 17



## Nors svajojo apie vaistininkės darbą, tapo menininke

Atkelta iš 2 p.



Eksponuojamos skraistės

### Ko konkrečiai mokote vaikus?

Be svarbios teorinės technologijų dalyko pusės su mokiniais užsiimame kūrybine veikla – gaminame darbus iš medienos, skardos, vielos, plastmasės, popieriaus, tekstilės. Mokiniai išties labai kūrybingi, jiems tereikia įkvėpimo, kuris išlaisvina kūrybinį potencialą.

Grįžtant prie Jūsų individualios kūrybinės veiklos, kodėl veltiniai? Kaip gimė idėja dirbti su šios specifikos medžiagomis? Galbūt Jus užvaldė 2012 metais įsivyravusi veltų dirbinių moda?

Pirmoji mano kūrybinio darbo pradžia – autorinė grafikos paveikslų paroda rajono mokyklose. Vėliau kartu su mama Trakų krašto tautodailininke ir meno kūrėja Ryšarda Kozubovskaja rengėme karpinių ir odos darbų parodą Trakų rajono viešojoje bibliotekoje.

Vilnos vėlimo technika šlapioju būdu susidomėjau prieš kokių penketą metų, pamačiusi išveltus dirbinius viešojoje erdvėje, „užsikabinau“ ir ėmiausi darbų. Esu savamokslė – kursų ar vilnos vėlimo pamokų lankyti neteko. Turėjau tik didelį norą, kuris vedė ir vis dar veda tobulėjimo link. Tad madų nesivaikau, darau tik tai, kas man patinka.

### Kodėl būtent skraistės?

Viena svarbiausių priežasčių yra ta, kad man pačiai patinka jomis puoštis. Šalis ar skraistė net ir pačiam kukliausiam moters drabužiui suteikia originalumo ir moteriškumo. Rankų darbo gaminiai niekada nebūna vienodi, o moteriai labai svarbu jaustis išskirtine. Merinonų avių vilnos sluoksna išdirbta taip plonai (gijos 18–21 mikronų) ir švelniai, kad net alergiją vilnai turintiems asmenims ji nesukelia jokio niežėjimo pojūčio ar kito diskomforto. Vilnos šaliais galima puoštis tiek žiemą, tiek vasarą.

### Kiek ilgai trunka vienos skraistės pagaminimas?

Kadangi tai yra kūrybinis procesas, kuriam atiduodu savo mintis, fantaziją, kiekvieną kartą sekasi skirtingai. Kalbant apie vilnos vėlimą, norėčiau pabrėžti, kad ne visa vilna vienodai gerai ir greitai



veliasi. Be to, dar stengiuosi būti gera žmona, dviejų vaikų (red. past. – sūnui Damjanui 9 m., o dukrai Adrijai 4 m.) mama. Tai labai svarbūs veiksniai, lemiantys mano kūrybą.

Ar panašių darbų gali imtis kiekvienas norintis? Ar ši sritis reikalauja ypatingo pasiruošimo, žinių, laiko, pinigų?

Sunku kalbėti apie kiekvieno sugebėjimus, bet, manau, reikia tik labai labai norėti ir užsibrėžti tikslai bus pasiekti.

### Ar planuojate darbus eksponuoti gimtajame Trakų krašte?

Mano skraistės, kartu su kitais krašto tautodailininkų darbais, buvo eksponuojamos Trakų rajono kultūros rūmų Menų svetainėje. Jau keletą metų iš eilės dalyvauju Trakų krašto kultūros ir amatų asociacijos organizuojuose renginiuose.

### Dėkoju už pokalbį.

Kalbėjosi Evelina Kislych  
Asmeninio H. Stachovskienės  
albumo nuotr.

Lentvario kronika



## Dainos svarbiau už duoną

140 padalinkite iš 8, gausite 17,5. Kodėl Jūsų paprašėme prisiminti, sakykite taikiai, penktos klasės mokinuko aritmetiką? Ogi Lentvaryje vėl regėjome atskirų renginių – praėjusi šeštadienį ir sekmadienį – prieštarinę lankomumą.

Pirmąjį renginį organizavo viešoji įstaiga „Litsafaris“. Ji Lentvario seniūnijos susirinkimų salėje moderniausia ir populiaria forma vystė minėtos įstaigos atstovai Sergejus Volkovas, Tomas Kelpša ir ypač įdomus lektorius Šarūnas Alasauskas tema „Mokymai apie aplinką tausojančius elektros ir šiluminės energijos gavimo šaltinius bei klimato kaitą“. I šį konkrečiai Lentvariui svarbų renginį atėjo 8 miesto piliečiai, atstovaujantys tiems, kurie šią žiemą už savo komunalinių butelių šildymą moka nežmoniškas pinigėlių sumas. Ne daug atėjo, nes kiti, regis, laimingi, kad juos kas mėnesį aplanko „Prienų energijos“ žiauri sąskaitėlė.

Antrasis renginys sekmadienį vyko parapijos namuose. Čia koncertavo Romas Dambrauskas ir pasirodė iliuzionistas Arvydas Stonys. Mokėdami už bilietą 10 litų, smagu koncertą po šventų Mišių aplankė 140 lentvariečių, kuriems, patys paskaičiavote, 17,5 karto reikia daugiau dainų negu duonos.

Jonas Lokėnas  
Autoriaus ir

Viktorijos Šamatovičienės nuotr.



Iliuzionistas Arvydas Stonys



Dainuoja Romas Dambrauskas



Paskaitą skaito Šarūnas Alasauskas

## Ilgas ir skausmingas darželio renovavimas

Klevų alėjoje 30 A nuo 1998 metų veikė Lentvario pradinės mokyklos filialas, be statybinio pakaito įsikūręs Lentvario kilimų fabriko darželio pastate. Šiandien jis renovuotas jau į modernų vaikų darželį, kurio tinkamumo pirmoji komisija nepatvirtino. Ta proga primename, darbus vykdė daug statybos organizacijų, o juos finansuojant Europos Sąjungos ir Trakų rajono savivaldybės pinigėliais, darbininkų atlyginimai vėlavo iki 5 mėnesių, o paskui, konvulsiskai skubant, nepigus (nepatvirtintais duomenimis, maždaug per milijoną litų) kiemo tvarkymas pradėtas šią žiemą.

Jonas Lokėnas, autoriaus nuotr.



Per lietuvių ir sausio drėgmę („L. K.“ labai gailėjosi kantrių stalių) buvo renčiamas vaikūčiams šios brangios poilsiavietės, kurių vargu ar nepalies priešais būsimą darželį stovinčio buvusio „Kaitros“ gamyklos bendrabučio, dar vadinamo „dinozauru“, kai kurie ten įsikūrę klajokliai. Ar darželio geležinė tvora juos sulaukys, naktimis darželio kiemą jiems paverčiant žalia ir atvira smukle, kur buvo nevenggiama ir adatu



Taip šis pastatas atrodė 2011 09 01, kai prasidėjo jo keitimas Lentvario mažiųjų ir jų mamų naudai

## Skambiausioji styga

Lietuva skambės tautų brolijoj,  
TSRS skambiausioji styga

Salomėja Nėris

Įsibarstė mokslas, traktorai ir knygos –  
Trūko ir „skambiausioji styga“...  
Eurosąjunga už kvotas rodė spygą, –  
Tad ją surietė infliacijos liga...

Švietė mums kultūrniamiai ir dainų  
šventės,

Ir mokyklos džiaugės jaunuma.  
Ir norėjome vis kurt, gyventi,  
Kad senatvė tapt patikima.

Likviduota Ignalinos atominė.  
Kilęs noras vėl statyti ką?..  
Tik, kad nepradėta dar, o jau užkimo –  
Nuo riksmų prikibo kvaraba.

Devalvuoja pinigai ir liaudies turtas  
Parceliuoja užsieniui žemes,  
Net krepšiniui samdo negriškas  
kohortas,  
Elektrinei kovies japoniškas galvas.

Seimas barškina savaisiais litais,  
Juos neteisėtai susižeria kasmet.  
Pasilieka liaudžiai tik granitas,  
Užristas ant užkastos duobės...

Kažkas rėkia – „laisvė“, „nepriklausomybė“,  
Jaunimėlis džiaugias vakarais.  
Dar kiti – Varėnos šilų grybais  
Ir išmindžiotais šernų takais.

Ir skambėjusi styga nutrūko.  
Nebėra ir prisiminti kam.  
„Ite missa est“, – kažkas sušuko,  
Baigėsi rinkimai, reiškia, po viskam.

Vėl naujokų Seimas garsiai klykaus,  
Sėbrai ir tarnai juos nuolat sups.  
Sups ir šoks stringuotos panos mykios.  
Prieš kvailybę vėl tauta suklups.

Juozas Miglinas



# Jonas Kietavičius: pirmieji darbo metai gimnazijoje

„Klevų alėjos“ pokalbis su Lentvario Motiejaus Šimelionio gimnazijos direktoriumi Jonu Kietavičiumi

Atkelta iš 1 p.

amžiuje išsikeltus tikslus. Niekada nenorėjau studijuoti tikslųjų ar kažkokių specifinių mokslų – medicinos ar dar kažko panašaus. Aš labai tikslingai stojau į Vilniaus pedagoginį universitetą ir jį baigiau, dirbti ėmiau 1996 m. būtent šioje gimnazijoje, tiesa, tada ji dar buvo vidurinė mokykla. Pradėjau dirbti kaip anglų kalbos mokytojas, o po kurio laiko jau atsiradus tam tikram krūviui ėmiau dėstyti chemiją. Čia dirbau penkerius metus, pažinau visą kolektyvą. Mokyklos kolektyvai nėra labai kintantys. Tad po penkerių metų man tiesiog pasidarė čia šiek tiek ankšta ir nusprendžiau ieškoti, kur galėčiau pasitobulinti kaip vadovas. Laimėjęs konkursą trejus metus dirbau Vilniaus turizmo ir prekybos verslo mokykloje skyriaus vedėju. Politikoje dalyvavau nuo 1998 m. labai tikslingai, nes veiklos man buvo per mažai. Taigi susiklosčius tam tikroms aplinkybėms nuo 2005 m. ėjau Lentvario seniūno pareigas. Tuo metu mano prioritetinės sritys buvo ne tik gatvių, kelių, infrastruktūros tvarkymas, bet ir jaunimas. Mes labai sėkmingai dirbome su jaunimu – buvau jaunimo reikalų tarybos pirmininkas, tad ryšys su jaunimu ir jo problemomis niekada nenutrūko. Net kai buvau seniūnas, kai užėmiau tam tikrus aukštesnius postus, mano pedagoginis stažas nebuvo nutrauktas, nes visada turėjau bent kelias valandas mokykloje. Taigi ta praktika visą laiką tęsėsi. Tokiu būdu ir pernai, lygiai prieš metus, laimėjęs konkursą, pradėjau eiti šios gimnazijos direktoriaus pareigas ir tuo labai džiaugiuosi.

## Kaip gimnazija atrodo šandien, kokia ji dabar?

Išoriškai gimnazija tikriausiai nelabai ir pasikeitė. Gal tiesiog daugybę metų nebuvo akivaizdžių pokyčių. Bet iš tikrųjų net ir tie maži dalykai, kuriuos mes sugebėjome pakeisti be kažkokio papildomo finansavimo, be kažkokių kitokių injekcijų iš šono, iš išorės yra svarbūs. Aš manau, kad iš karto visi pastebėjo, kas pasikeitė. O pasikeitė sienų spalva, vietoj tarybinių medinių statulų atsirado veidrodžiai, erdvės buvo išnaudotos, atsirado erdvės ir labai kryptingoms veikloms. Jeigu anksčiau kūno kultūros pamokos vykdavo tikiai sporto salėje, dabar kūno kultūros mokytojai valdo penkias patalpas – stalo tenisui, gimnastikai, imtynėms ir taip toliau. Taigi išoriškai gimnazija nepasikeitė, keitėsi gal tik tokie nelabai brangiai kainuojantys dalykai.

Vis dėlto, kaip parodė šių darbo metų praktika, net ir tos mažos investicijos atperka bendruomenės poreikius, poreikius žmonių, kurie čia kiekvieną dieną lankosi – tėvų, mokinių ir mokytojų. Aš manau, daugiau pasikeitė atmosfera, bendravimas, pati gimnazijos kultūra. Atsirado daugiau pagarbos, daugiau dėmesio kitokiems dalykams.

Kalbant apie konkrečius darbus tai, aišku, buvo pradėta nuo permainų, susijusių su ugdymo organizavimu. Rugsėjo 1 d. visiškai pereita prie kabinetinės sistemos. Visi mokytojai turi savo kabinetą, dabar jau vaikai eina pas mokytojus. Buvo įvestas elektroninis diennas. Tai sukelia tam tikrus nepatogumus vaikams, bet atsirado daugiau kontrolės iš tėvų pusės. Žymiai paprastesnis yra susisiekimas. Be jokios abejonės, mokytojams gal ir buvo šiek tiek sunkumų, tačiau praėjus metams visi mato labai gerus rezultatus, kiek daug naudos galima gauti įsivedus šitokias sistemas. Pamatėme,

kad mūsų gimnazijos mokiniai yra labai iniciatyvūs. Jie patys kreipiasi, visuomet gali užėiti pas mane ir išsakyti savo norus bei pageidavimus. Tokiu būdu pavasarį patenkinome jų poreikį į mokyklą važinėti dviračiais. Tai yra labai nedidelis darbas, bet be galo svarbus – daugybė vaikų pavasarį vos tik atšilus orams atvažiuoja dviračiais ir taip tęsiasi iki pat spalio pabaigos. Tai yra labai sveikintina, nes dviračiai yra tam tikra sveikatinimo forma, mokiniai atvažiuoja žvalūs, neužsimiegoję, žymiai geriau nusiteikę. Labai džiugina, kad šiomis transporto priemonėmis pradėjo važinėti ir mokytojai.

Dar reikėtų paminėti kieme pastatytus suolus – tai irgi iš gimnazijos lėšų, mes bandėme taupyti, patys tuos suolus surinkinėjome, kad bent kiek pigiau būtų. Juk svarbu patenkinti šiuos mokinių poreikius, svarbu, kad vaikai ne tik sėdėtų, bet ir galėtų per pertraukas išeiti į kiemą pakvėpuoti grynu oru, pažaisti. Remontavome šiek tiek ir klases, įrengėme specifinius kabinetus. Nesustojame. Nuo šių metų įvedame ir uniformas. Žinoma, tai darome labai liberaliai, bet kiekvienas pokytis iš pradžių bendruomenei sukelia tam tikrą nepasitenkinimą. Vis dėlto aš manau, kad tai tikrai pasiteisins praėjus kuriam laikui.

Keistis visiems nėra lengva, bet toks gyvenimas ir tokia neišvengiamybė. Reikia tuos pokyčius priimti, nes kitaip tiesiog negali būti. O pagrindinė mano mintis – kad atsirastų daugiau pagarbos, kad reaguotume į konfliktus. Tų konfliktų atsiranda, niekas nesako, kad neatsiranda. Lentvaris ganėtinai specifinis miestas ir jaunimo visokio yra, o čia jis turi sutarti po vienu stogu. Tai, aišku, yra kasdieninis mūsų darbas ir tiesiog dirbame jį.

Tiesa, apie paskutinę naują gimnazijoje. Pastebėjome, kad mokiniai labai naudojami mobiliaisiais telefonais. Aišku, kažkaip reikia parodyti ir griežtą požiūrį į šiuos dalykus. Tad įrengėme bevielio interneto zoną, kur mokiniai galėtų naudotis internetu ir tai daryti ne per pamoką. Pamoka skirta kitiems dalykams, o ne naudojimuisi mobiliuoju ar internetu.

## Teko girdėti, kad mokyklos klasės didelės, perpildytos. Kaip vis dėlto yra iš tikrųjų?

Iš tikrųjų prieštaraučiau šiam teiginiui, nes domėjausi – mūsų gimnazijoje mokinių vidurkis 23 mokiniai vienoje klasėje. Taigi dabar tai nėra didelės klasės, jeigu žiūrėtume pagal vidurkį, bet klasė yra gyvas organizmas, kuris, aišku, kaip ir bet kuris kolektyvas formuojasi. Ir pasitaiko tokių atvejų, kad vienoje klasėje, kur vaikai labai gerai sutaria, yra iki 27 mokinių, o kitose – 21-22 mokiniai. Bet jeigu kolektyvas gerai susiformuoja, tai aš nemanau, kad tai yra labai didelė problema. Skaidyti tą klasę ar kažkaip kitaip išmesti taip vadinamus bloguosius mokinius vargu ar būtų teisinga. Mano supratimu, blogų mokinių apskritai nėra.

Buvo įsteigtas gabių mokinių klubas, kuriam aš prieštarauju, mano pozicija kitokia – visi yra gabūs, visi tam tikrose veiklose gali save realizuoti. Neskirstyti vaikų į gabius ir negabius – tai yra mano kategoriška nuomonė ir aš tiesiog neleidžiu nei vienam gimnazijoje šitaip elgtis. Mes, pedagogai profesionalai, turime atrasti tuos dalykus, kuriems mokinyms yra stiprus. Gal jis nemoka matematikos, bet yra puikus saviginos imtynių sportininkas,

kuris labai daug prisideda prie gimnazijos garsinimo. Taigi šioje vietoje mano nuomonė ganėtinai kategoriška.

## Jūsų gimnazijoje daugybė patyrusių, kvalifikuotų mokytojų. Gal galėtumėte juos pristatyti?

Be jokios abejonės, jų yra daugybė. Yra išskirtinių mokytojų, kuriuos myli tiek mokiniai, tiek kolektyvas. Visų pirma galėčiau paminėti mokytojas Valentą Denaitienę, kuri yra puiki mokytoja, tiesiog mylima visos bendruomenės, matematikę Laimą Dūdėniene, garsėjančią reiklumu ir puikiai paruošiančią mokinius valstybiniais egzaminams, istorijos mokytoja Vairą Urbelionienę, iš kurios pamokų mokiniai išeina labai patenkinti ir niekada nekyla jokių problemų, per pamokas ji taiko daug įvairių metodų, yra išties profesionali. Taip pat aš labai džiaugiuosi administracijos darbuotojais – savo pavaduotojais. Džiaugiuosi ilgametę patirtį turinčia Olga Žilinskiene, nes ji sugeba išvelgti labai daug dalykų, kurių galbūt aš dėl savo nepatyrimo dar neišvelgiu, Giedrę Širinskiene, kuri savo darbu taip pat be galo daug prisideda. Labai džiaugiuosi naujais žmonėmis, kurie prisijungia prie mūsų komandos. Atėjus man, prisijungė ir Darius Mečovskis, direktoriaus pavaduotojas, ir Neringa Šakinienė, po dešimties metų pertraukos vėl grįžusi dėstyti į gimnaziją. Ir šiandien gimnazija tiek dėl vyresnio, tiek dėl jaunesnio amžiaus žmonių dalyvauja daugybėje projektų – ir tarptautinių, ir vietinės reikšmės, respublikinių. Prie to be galo daug prisideda lietuvių kalbos mokytoja Augenija Markauskienė, ji yra mylima ir kaip klasės vadovė, ir kaip dalykininkė. Aš išskyrčiau kelis darbuotojus, bet nenorėčiau išskirti. Apskritai, aš manau, kad kiekvienas savo darbu įneša dalelę savęs. Savo profesionalumą jie pateikia mūsų gimnazijos mokiniams ir aš manau, kad jie visi profesionalūs savo darbo žinovai. Vienaip ar kitaip tai daugiau žmogiškos savybės lemia, kiek žmogus gali save pristatyti ar kažkaip kitaip save pareklamuoti. Vis dėlto, mano nuomone, kiekvienas per savo pamoką atiduoda viską, ką turėtų atiduoti, kas yra profesionalu, kas didina mokinių sąmoningumą, kurio ugdymas, be jokios abejonės, yra vienas iš svarbiausių gimnazijos tikslų. Taigi kolektyvas yra sustyguotas ir geranoriškai nusiteikęs, dirba kūrybiškai. Na, žinoma, atsiranda vienas kitas konfliktas, bet tikiu, kad esame pajėgūs išspręsti juos. Mes tikrai stengiamės atsižvelgti ir maksimaliai padėti visoms konfliktuojančioms pusėms.

## Koks tolesnis Jūsų gimnaziją baigusių mokinių kelias, kokias aukštąsias mokyklas renkasi, kokios vyrauja tendencijos?

Labai įvairiai renkasi, įvairių atvejų pasitaiko – vieni įstoja į tą aukštąją mokyklą ir jos nebaigia, kiti baigia – jie patys renkasi. Čia kažkokios tendencijos išskirti negalėčiau, iš tikrųjų spektras yra labai didelis – tai tiek Lietuvos aukštosios mokyklos (kolegijos, universitetai), tiek ir užsienio. Sugrupuoti mokinių tikrai nelabai norėčiau – iš tikrųjų nėra tiek svarbu, kad baigęs gimnaziją vaikas pasiektų tam tikrą lygį. Vienas gali įstoti į universitetą ir ten save realizuoti, o kitas gali įstoti į virėjų mokyklą ir būti labai puikiu virėju. Viskas priklauso nuo mokinio ir to, kokius auklėjimo, kultūros, kūrybingumo pradus



Mokiniai į gimnaziją noriai atvyksta dviračiais



Tėstinio projekto „Gerumo savaitė“ dešimtmečio šventė. Mokykloje svečiavosi mokytojai senjorai ir Lentvario pensininkų bendrija „Bočiai“

įdiegsime būtent šiame pastate, kuris nėra vien pastatas ar kažkokia labai formali įstaiga.

Aš su savo vaikais daug dirbu visai kita linkme – jiems patinka, kai yra bendraujama, jiems patinka, kai yra kreipiamas dėmesys, jiems patinka visai kiti dalykai nei buvo anksčiau manyta. Man atrodo, vienas pamatinių dalykų, pakartosis, yra žmogaus kūrybingumas. Gimnazijoje neturėtų būti kažkokio direktyvaus nusistatymo, kaip tu turėtum elgtis, ką tu turėtum pasiekti. Čia viskas priklauso nuo mokinio. Bet ką mokinyms pasirenkia, manau, nėra tiek svarbu. Svarbiausia, kad jis būtų paruoštas gyvenimui, gebėtų apsispręsti ir atsakyti į klausimus pats, patarimais šiuo atveju aš apskritai netikiu. Aš galiu juos išklausyti, bet tai tikrai nėra kažkokia pagalba. Žmogus turi būti išmokęs pats atsakyti į klausimus, kritiškai įvertinti tam tikrą situaciją, išsikelti tikslus, nusimatyti planą, tai yra ugdomas vadovavimas (angl. coaching – red. pastaba) kiekvieno su savimi. Be jokios abejonės, šitie dalykai lygiai taip pat mane atvedė ir į gimnaziją. Nors aš galbūt galėjau tuo metu pasirinkti, žmonių supratimu, žymiai aukštesnius postus, bet pasirinkau tą, kuris man yra priimtinausias ir kur aš gerai jaučiuosi. O iš pavyzdžių, sakykim, dar kai dėsčiau kažkur prieš dešimt metų čia, tai turėjau mokinį – labai didelį chuliganą Povilą, su kuriuo negalėjau susitvarkyti, tai buvo nevaldomas vaikas, mokėsi labai prastai, pas mane turėdavo ir neigiamų pažymių. Bet gimnazijoje kažkokie pradai vis tik buvo įdiegti, mes labai didžiuojamės, kad šitas žmogus dabar gali dirbti kaip lygus su lygiu su suaugusiaisiais, gali diskutuoti su politikais, gali save realizuoti. Dabar jis yra atėjęs į gimnaziją su savo nauju projektu, ir aš visai jame

nematau to chuligano, su kuriuo teko dirbti. Vadinas, viską mokykla padarė gerai.

## Įprasta sakyti, kad mokykloms daug ko trūksta, o ypač miesto mokykloms. Kokia situacija Jūsų įstaigoje?

Jei kalbėtume apie materialius dalykus, tai mes labai laukiame gimnazijos pastato renovacijos, laukiame aplinkos investicijų, kad būtų modernizuoti kabinetai, apšiltintos ir sutvarkytos patalpos, kad būtų atlikti visi kiti su rekonstrukcija susiję darbai. Aplinka labai veikia kiekvieną žmogų – žinoma, visai kitaip sėdėti tame kabinete, kai jis nesutvarkytas arba šiek tiek paremontuotas, negu kitame, visiškai suremontuotame, turinčiame naują įrangą. Štai tokių dalykų trūksta, bet dabar mes labai tikimės, kad artimiausiu metu gimnazijos pastatas su savivaldybės ir politikų pagalba bus renovuotas taip, kaip priklauso šiuolaikiškai ugdymo įstaigai. Kita vertus, mes lygiai taip pat laukiame ir stadiono sutvarkymo. Dabar turime problemų, nes siekiame plėsti mokinių užimtumą per kūno kultūros pamokas, o mūsų stadionas dar nėra sutvarkytas. Tiesa, projektai yra parengti ir mes taip pat kreipimės į Lentvariu atstovaujančius tarybos narius, kad jie mums padėtų kuo greičiau sutvarkyti gimnazijai skirtą stadioną. Aišku, svarbi ir visa kita aplinka. O su žmogiškaisiais ištekliais, gimnazijos kultūra mes iš tikrųjų dirbame, ją keliamo ir bandome visapusiškai ugdyti gerą, dorą, sąžiningą žmogų.

## Dėkoju už pokalbį.

Kalbėjosi Irma Stadalnykaitė  
Lentvario Motiejaus Šimelionio  
gimnazijos nuotr.



Miesto įmonės



## Automobilių detalių parduotuvė



Ignas Česonis darbo vietoje

Jau 20 metų Geležinkelio gatvėje, visai šalia istorinės Lentvario geležinkelio stoties, dirba automobilių detalių parduotuvė, kurios klientus kvalifikuotai aptarnauja Ignas ir Algimantas Česoniai. Jei reikalingos detalės čia nesurasi, ją Ignas arba Algimantas užsakyti ir jums nereikės su „nesveiku“ automobiliu važinėti po Vilnių, ieškant savo keturračiui draugui „sveikatos“. Tai patogiu ir visai nebrangu. Minėta parduotuvė yra miesto mažojo verslo atstovė, Česonių nuosavybė. Ji reikalinga mūsų poreikiui, todėl, globojant „Lentvario kronikai“, tegu klesti ir vystosi dėl besisukančių ratų pirmyn.

Jonas Lokėnas

Trakų rajono pašto skyriuose priimama laikraščio

## Klevų alėja

PRENUMERATA 2013 M.

„Klevų alėja“ (ind. 925)

1 mėn. - 3,07 Lt  
3 mėn. - 9,21 Lt  
6 mėn. - 18,40 Lt

„Klevų alėja“ (ind. 926)

(pensininkams, neįgaliesiems, moksleiviams, studentams, mokytojams)  
1 mėn. - 2,56 Lt  
3 mėn. - 7,67 Lt  
6 mėn. - 15,33 Lt

Užs. Nr. 82

## Svečiavosi rašytoja Kristina Gudonytė



Rašytoja Kristina Gudonytė supažindina su savo kūryba

Dalyvaudama akcijoje „Metų knygos rinkimai 2012“, sausio 16 dieną Lentvario biblioteka organizavo susitikimą su rašytoja Kristina Gudonyte. Tai labai įdomus žmogus, turintis daugybę talentų ir profesijų, ji yra profesionali aktorė, režisierė, scenaristė, dailininkė, televizijos laidų prodiuserė, filmų įgarsintoja. Jos knyga „Ida iš šešėlių sod“ pretenduoja tapti geriausia 2012 metų knyga paaugliams. Autorė jau yra išleidusi dvi knygas paaugliams: „Gėlių dvaras“ ir „Blogos mergaitės dienoraštis“, kuri 2009 m. buvo išrinkta geriausia metų knyga. K. Gudonytė parašė ir vieną biografine knygą suaugusiems „Su meile Arina“ apie žinomą dainininkę Ariną, nes autorė žavi jos asmenybe ir labai patinka džiazas. Renginį padėjo organizuoti Lentvario seniūnija.

Susitikime dalyvavo Lentvario mokyklų aštuntų ir devintų klasių moksleiviai, mokytojai, bendruomenės nariai. Paklausta, ar sunku rašyti paaugliams, K. Gudonytė atsakė, kad jai patinka šis amžius, nes jis yra ekstremalus ir problematiškas. Autorės nuomone, ji pati yra tarsi užstrigusi paauglystėje, todėl paauglių problemos jai yra artimos ir suprantamos.

Paklausta, kada parašė savo pirmąjį kūrinį, autorė atsakė su humoru: „Šulėj“. O pirmąją knygą rašyti pradėjo 2002 metais, kai susilaužė koją. Tuo metu turėjo statyti spektaklį, bet išėjo knyga „Gėlių dvaras“, nes, kaip sakė Kristina, „nieko neveikti mano charakteriui grynios šakės“. Azartas kilo berašant, toliau sekė kitos knygos. Vieną dieną besitvarkydama,

rašytoja surado savo dienoraščius. Juos bevertant, kilo mintis parašyti knygą apie tai, kokia ji buvo paauglystėje. Taip atsirado „Blogos mergaitės dienoraštis“ – knyga apie maištaujančią 15-metę, kuri nuolat meluoja, fantazuoja, pykstasi su savo artimaisiais.

„Ida iš šešėlių sod“ – trečioji K. Gudonytės knyga paaugliams. Tai knyga apie meilę, amžinybę, draugystę, šeimą ir pačius gražiausius žmogiškuosius jausmus. Čia galima surasti visko: pradant poezija, magija, humoru ir baigiant tragizmu.

Kalbėdama apie savo profesijas, Kristina pasakė: „Kūryba prasideda nuo minties, idėjos, o tada sugalvoju jos išraiškos formą, kas tai bus – knyga, paveikslas, pjesė ar scenarijus. Kūryba – tai žaidimas, tačiau reikalaujantis daug darbo.“

Autorė atsakė į daugybę klausimų, skaitė ištraukas iš savo knygų, o jaunimas pasidalijo savo mintimis apie jos leidinius.

Renginyje buvo pristatyta ir kita „Metų knygos rinkimuose“ dalyvaujanti knyga – Unės Kaunaitės „Sudie, rytojau“. Tai knyga apie jaunimą, ieškantį savęs, tikros draugystės ir meilės.

Bibliotekos darbuotojos ragino visus domėtis šiuolaikine lietuvių literatūra, dalyvauti „Metų knygos rinkimuose“ ir balsuoti už patikusią knygą.

Rūta Minkevičienė ir

Vilma Kmitienė,

Trakų viešosios bibliotekos vyr.

bibliotekininkės

Rūtos Minkevičienės nuotr.

### Policijos savaitė 2013 m. sausio 17-22 d.

- 2013-01-17 gautas pranešimas, kad 2012-11-07 į Lentvario sen. Sausių k. esančią degalinę UAB „Emsi“ užėjo du vyriškiai. Jie pavogė prekių už 182,95 Lt.
- 2013-01-18 Lentvaryje, savo namuose, ant grindų, su tamsiai raudonos spalvos dėmėmis, panašiomis į kraują, ir skrandžio turinio dėmėmis ant veido rastas vyriškio (53 m.) lavonas. Po įvykio vietos apžiūros jis išvežtas mirties priežastčiai nustatyti.
- Lentvario sen. vyriškis, būdamas neblaivus (1.81prom.), peiliu sužalojo neblaivų kartu gyvenantį savo motinos sugyventinį. Vyras po medikų apžiūros dėl durinių žaizdų nugaroje paguldytas į Trakų ligoninę stebėjimui.
- 2013-01-22 Lentvaryje, Mokyklos gatvėje, jaunuolis, vairuodamas automobilį „Mercedes Benz“, partrėnkė iš šalutinės gatvės į sankryžą išėjusią moterį (61 m.). Per eismo įvykį nukentėjusioji pristatyta į Trakų ligoninę, jai diagnozuotas dešinės kojos lūžimas.

- Vilniaus aps. VPK Trakų r. PK KPS pareigūnai Lentvaryje gyvenančios moters bute rado ir paėmė 10 pakelių su gelsvos spalvos milteliais, galimai narkotine medžiaga, 2 plastikinius maišelius su baltos spalvos milteliais, galimai narkotine medžiaga, plastikinę ovalo formos dėžutę, kurioje buvo rausvos spalvos augalinė medžiaga, galimai narkotine medžiaga, 2 elektronines svarstyklės, švirškštus. Bute buvę asmenys (du vyrai ir moteris) pristatyti į Trakų ligoninės priėmimo skyrių, kur jų šlapime aptikta įvairių narkotinių medžiagų, jie sulaukyti ir uždaryti į Vilniaus aps. VPK areštinę.

### Nestandartinių baldų gamyba ir projektavimas.

Maža kaina, kokybė ir kruopštumas tikrai nustebins!

Jūsų pasirinkti pristatymo terminai.

Virtuvės, prieškambario, slankiojančių durų sistemos ir t. t.

Nemokamai atvyksime Jums patogiu laiku tiek miesto, tiek kaimo vietovėse.

Gausus medžiagų, katalogų pasirinkimas.

Tel. 8 653 63 435

Užs. Nr. 84

## Reklama



Lentvaryje rastas juodas šuo, rudos letenos, balta krūtinė, su grandinėmis likučiais ant kaklo. Skubiai ieškomi šuns šeimininkai. Skambinti Erikai tel. 8 602 89 276

Užs. Nr. 85

### Brangiai superkame juodųjų ir spalvotųjų metalų laužą.

Daugiau kaip 2 tonas galime išvežti, esant reikalui demontuojame, pjaustome. Kęstučio g. 1 M, Lentvaris.

Tel.: 8 619 50 106,  
(8 528) 21 012

Užs. Nr. 85

### A. A. KVIETIMAS

Jei turi problemų dėl alkoholio ir nori mesti gerti, ateik. Tik tu pats (pati) gali nuspręsti, ar nori turėti tai, ką mes turime. Mums buvo suteikta galimybė nemirti ir tapti blaiviais.

Adresas: Bažnyčios g. 18, Lentvario klebonija, 2 aukšto salytė. Renkamės antradieniais 19 val. Tel. 8 607 60 356

Užs. Nr. 85

Viešbučiui „Margis“ (7 km už Trakų Aukštadvario link) reikalingi (-os) padavėjai (-os). Tel. 8 685 57 555

Užs. Nr. 84

AKMENS ANGLIS

SENŲJŲ TRAKŲ SANDĖLIUS

DPK 50-200 mm

T +370 614 71778

Pagal užsakymą fasuojame ir pristatome į vietą

Užs. Nr. 51

EnirAs

Uždaroji akcinė bendrovė

- Gamybinių ir administracinių patalpų nuoma;
- Elektros instaliacijos montavimo darbai, matavimai;
- Prekyba elektros, santechnikos, statybinėmis medžiagomis, įrankiais, sodo, buitines prekėmis parduotuvėje „EnirAs“, Vokės g. 2, Lentvario m.

Kęstučio g. 1, LT-25124 Lentvaris  
Tel. 8 (528) 28 468, faksas 8 (528) 28 286. Parduotuvės tel. 8 (528) 29 041, el. paštas eniras@iti.lt

Užs. Nr. 11

Parduodu malkas (skaldytos, kaladėlėmis, rąsteliais, yra ir atraižų), paruoštos kurenti, kėbule tvarkingai sukrautos. Vežame įvairiais kiekiais Jums patogiu laiku.

Tel. 8 672 51 171

Užs. Nr. 79

Brangiausiai superkame automobilius (tvarkingus, daužtus, neekspluatuojamus). Pasiimame patys. Sutvarkome dokumentus. Tel. 8 671 01 057

Užs. Nr. 83

Redaktorė Dana Zacharevičienė	Leidžiamas nuo 2012 m. rugsėjo 7 d. Apimtis 1 sp. l. Laikraštis išeina penktadieniais. Rengėjas (leidėjas) – UAB „Trakų žemė“. Įm. kodas 300883763. PVM mok. kodas LT100003523313	SKELBIMAI IR REKLAMA Tel. (8 528) 55 331 Mob. tel. 8 670 08 901 (Tele2), 8 683 90 796 (Tele2)	
<b>Klevų alėja</b>	Direktorius ir vyriausiasis redaktorius Juozas Vercinkevičius. Adresas: Naujoji g. 16, Trakai LT-21111 Tel. faks.: (8 528) 55 331. El. p. <a href="mailto:klevualeja@klevualeja.lt">klevualeja@klevualeja.lt</a>	El. paštas <a href="mailto:klevualeja@klevualeja.lt">klevualeja@klevualeja.lt</a>	
2013 m.	Spausdino Media Regionalne Sp. z.o.o. (RAB) (Lenkija). Tiražas 1000 egz.	Redakcija ir skelbimų ir reklamos turinį neatsako	917720291983008
Lentvario miesto laikraštis	Redakcija: Aukšė Kekytė (kalbos redaktorė, tel. 8 605 19 302), Dana Zacharevičienė (savivalda, tel. 8 670 08 901, el. p. <a href="mailto:klevualeja@klevualeja.lt">klevualeja@klevualeja.lt</a> ), Jolanta Vasiliauskaitė (dizainerė, el. p. <a href="mailto:leidykla@voruta.lt">leidykla@voruta.lt</a> ), Edita Komarova (kultūra, tel. 8 603 11 117), Irma Stadalnykaitė (kultūra, tel. 8 603 11 117), Daiva Sedlikovska (buhalterija, el. paštas <a href="mailto:buhalterija@traku-zeme.lt">buhalterija@traku-zeme.lt</a> ).		
<a href="http://www.klevualeja.lt">www.klevualeja.lt</a>	Bendradarbiai: Kęstutis Petkūnas (gamtosauga), Jonas Počepavičius (aktualijos, miesto gyvenimas), Evelina Kislych (reporterė), Juozas Miglinas.		